

Primljeno:	29.11.2019. 10:20:51	
Klasifikacijska oznaka	Org. jed.	
034-07/19-01/105	376-08	
Urudžbeni broj:	Pril.	Vrij.
437-19-6		0

Poslovni broj: 10 UsI-1129/2019-10

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarke Petre Horvat, u upravnom sporu tužiteljice [redacted] zastupane po opunomoćenici [redacted] kćerka tužiteljice, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Roberta Frangeša Mihanovića 9, kojeg zastupaju službene osobe Željka Grgec i Igor Prokurica, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatski Telekom d. d., sa sjedištem u Zagrebu, Radnička cesta 21, radi rješavanja spora između korisnika i operatera, 25. studenog 2019.,

presudio je

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice radi poništenja odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, KLASA: UP/I-344-08/19-01/567, URBROJ: 376-05-2-19-4 od 8. srpnja 2019., te radi vraćanja predmeta na ponovni postupak.

II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

Odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, u daljnjem tekstu: HAKOM-a, KLASA: UP/I-344-08/19-01/567, URBROJ: 376-05-2-19-4 od 8. srpnja 2019., točkom I. usvojen je zahtjev za rješavanjem spora tužiteljice s operatorom javnih komunikacijskih usluga Hrvatski Telekom d. d., iz Zagreba, u cijelosti kao osnovan, dok je točkom II. naloženo operatoru Hrvatski Telekom d. d. u daljnjem tekstu: HT-u, da u roku od 15 dana od dana primitka Odluke tužiteljici omogući prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora bez naplate naknade, za mobilne pretplatničke brojeve [redacted] te fiksni priključak broj [redacted] te prijenos broja u mrežu od dugog operatora, uz obvezu korisnice da podmiri sva dospjela potraživanja – iznose računa, razmjerno stvarnim danima korištenja za navedene brojeve, te izvrši povrat terminalne opreme u vlasništvu HT-a.

Tužiteljica je ovom Sudu pravodobno podnijela tužbu kojom osporava zakonitost odluke tuženika, te ističe da nije u svom zahtjevu od 9. svibnja 2019. zatražila od tuženika da naloži operatoru prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora, budući da je istek ugovorne obveze s HT-om već nastupio u ožujku 2019., odnosno protekom 24 mjeseca od zasnivanja ugovorne obveze, a da je ona podnijela zahtjev za rješavanje spora 10. svibnja 2019. i ističe kako operator nikada nije dostavio kopiju sklopljenog ugovora iz kojeg bi se korisnica sama mogla informirati o bitnim sastojcima ugovora, napose o datumu zasnivanja isteka ugovorne

obveze te o visini ugovorenih tarifa i sadržaja mjesečnog paketa. Ističe da se kardinalna povreda tuženika u donošenju pobijane odluke očituje u propuštanju rješavanja samog merituma stvari kao posljedice pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, ističe da je izreka pobijane odluke nejasna budući da usvaja zahtjev tužiteljice u cijelosti kao osnova, ali obvezuje da podmiri svoja podraživanja, odnosno iznose računa razmjerno danima korištenja i time da je tuženik doveo tužiteljicu u slabiji položaj budući da nije dovoljno ocijenio priloženi dokaz u vidu dostavljene pismene korespondencije s operatorom na 57 listova iz kojih nedvojbeno proizlazi kako potonji nikada nije imao intenciju dati korisnici odgovor na pitanje koja je visina nespornog dijela dospelog potraživanja, već da je pokušao naplatiti što je više moguće iznosa koji štiti svoj položaj. Ističe da nije riješen meritum stvari, odnosno nije riješeno pitanje nesporne visine iznosa dospjelih računa i s te osnove da nije odlučeno o iznosu dugovanja ukoliko navedeno postoji, niti je donesena odluka o umanjenju računa zbog postojanja materijalnog nedostatka na usluzi za mjesec u kojima usluga mobilnog interesa nije bila omogućena, ali je naplaćena u cijelosti, te ističe kako je po zaprimanju pobijane odluke kontaktirala operatora Hrvatski Telekom d. d. pri čemu je zatraže uvid u račune iz kojih proizlazi visina korigiranog potraživanja sukladno odluci tuženika, ali operator nakon što je prvotno putem elektronične pošte zatražio OIB koji nije ustupljen, da je promijenio mišljenje te se u sljedećem dopisu pozvao na načelo ravnopravnosti stranaka i kao objašnjenje istaknuo da nije u mogućnosti omogućiti tužiteljici uvid u dospjele račune. Ističe kako je operator suprotno vlastitim općim uvjetima tužiteljicu prethodno teretio za iznose računa u visini od 166,64 kune za fiksni priključak i 359,35 kuna za mobilne usluge u razdoblju povodom ponovne aktivacije priključaka koja je provedena 22. studenoga 2018., pri čemu je naplaćena naknada za ponovno uključivanje iako je tužiteljica od operatora izričito zahtijevala suprotno, što da je ona sve objedinila i dostavila tuženiku zajedno sa zahtjevom za rješavanjem spora te ističe kako operator 25. srpnja 2019., navodi kako je izvrši otpis razmjerno danima korištenja i to u ukupnom iznosu od 281,81 kunu, što da i dalje predstavlja netočan i nedovoljno umanjen izračun budući da operator očigledno umanjuje samo iznos od 359,35 kuna, a ne i račun za fiksni priključak, što da nije moguće sa sigurnošću utvrditi jer da operator odbija omogućiti uvid u cjelokupno potraživanje, te stoga predlaže da se poništi odluka tuženika i predmet vrati tuženiku na ponovni postupak.

Tuženik u odgovoru na tužbu ističe kako je u provedenom postupku utvrdio sve činjenice od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog upravnog akta i u odnosu na navode tužiteljice kako nije u svom zahtjevu za rješavanje spora tražila da se naloži operatoru prijevremeni raskid pretplatničkog ugovora bez naplate naknade, da i sama navodi da to nije od važnosti za rješavanje spora jer je ugovor istekao još u ožujku 2019., te ističe da unatoč tome navod tužiteljice nije točan jer da tužiteljica upravo suprotno navedenom u opisu razloga podnošenja razloga pod slovom I. navodi raskid ugovora. U odnosu na navode tužiteljice da je tuženik pogriješio jer nije riješio meritum stvari, ističe je izreka odluke jasna obzirom da je navedeno kako se tužiteljica obvezuje podmiriti sva dospjela potraživanja – iznose računa razmjerno stvarnim danima korištenja za predmetne telefonske linije, a ne samo razmjerno danima korištenja, što bi se moglo smatrati općenitim korištenjem u smislu samog aktiviranja usluge kao takve, a ne stvarnog korištenja od strane tužiteljice, kako je to ista pogrešno shvatila. U odnosu na navod tužiteljice da operator nikada nije imao namjeru dati odgovor na pitanje koja je visina nespornog dijela dospelog potraživanja, a tuženik pretpostavlja da tu misli da uopće nema tu namjeru pa da je to razlog zašto je, kako navodi, bila prisiljena postupiti po uputi o pravnom lijeku i pokrenuti upravni spor, tuženik ističe da je upravo zbog toga njena tužba preuranjena, to stoga što je HT odmah po primitku odluke tuženika u ostavljenom roku od 15 dana postupio po odluci tuženika i podneskom zaprimljenim kod tuženika 29. srpnja 2019. obavijesti tuženika da su 7. svibnja 2019., brojevi [redacted] aktivirani u mreži

drugog operatora, bez zaduživanja naknade za prijevremeni raskid ugovora na računu za svibanj 2019., da je račun za svibanj ispostavljen uz obročnu naknadu u punom iznosu, međutim, za iste je po njegovoj ispostavi izvršen otpis razmjerno danima stvarnog korištenja u ukupnom iznosu od 281,81 kunu i da je nakon izvršenog otpisa na računu u vlasništvu tužiteljice, preostalo podmiriti 1457,71 kunu za razdoblje od studenog 2018., do svibnja 2019., a u odnosu na priključak broj [redacted], da je HT u podnesku naveo da je isti trajno isključen u travnju 2019. temeljem zahtjeva tužiteljice koji je predala na prodajnom mjestu 12. travnja 2019. i da je sukladno odluci, distributeru proslijeđen nalog za preuzimanje terminalne opreme MAXadsl usluge, te će isto biti realizirano u najkraće mogućem roku, a u odnosu na račun tužiteljice broj 50196, da je preostalo podmiriti 166,64 kune, račun za studeni 2018. Ističe da je HT dostavio izračun visine novčanog iznosa nespornog dijela koji je tužiteljica dužna podmiriti i stoga drži da je njezina tužba preuranjena obzirom da je njezinom zahtjevu u cijelosti udovoljeno, a u odnosu na tu njezinu tvrdnju da je pogrešno shvaćanje tuženika da ona zahtjeva naknadu štete, pa da se zato u obrazloženju navodi da zbog nenadležnosti nisu ispunjene formalne pretpostavke za pokretanje postupka u odnosu na taj zahtjev, ističe da je upravo ona sama u obrazloženju svog zahtjeva navela da „posebno ističe kako joj je povodom navedenog nastala materijalna šteta zbog nemogućnosti korištenja mobilnog interneta, kao i financijski gubici temeljem plaćanja ugovorenih, a ne isporučenih usluga podatkovnog prometa“, te ističe kako navedeno nije bilo predmetom odlučivanja u meritornom smislu već se tuženik samo osvrnuo na to da u obrazloženju osporavane odluke i napominje da je tužiteljica kontradiktorna samoj sebi i to prvenstveno u odnosu na odlučnu činjenicu o postojanju dugovanja koje se očituje u tome da tužiteljica najprije navodi da podnosi upravnu tužbu zbog toga što nije odlučeno o tome koliki je njezin stvarni dug, odnosno iznos dospjelog potraživanja, sukladno stvarnim danima korištenja, a onda zaključno navodi da drži kako ona uopće nema dugovanja prema operatoru HT i stoga predlaže da se odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan.

U sporu je održana rasprava 18. studenog 2019. u prisutnosti opunomoćenice tužiteljice, tužiteljice osobno i službenih osoba tuženika, te je strankama, u skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16, 29/17; dalje ZUS), dana mogućnost da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane te o svim činjenicama i pravnim pitanjima koja su predmet ovog upravnog spora.

Opunomoćenica tužiteljice ustrajala je kod svih navoda iz tužbe i tužbenog zahtjeva, te napominje kako se nakon donošenja odluke tuženika 24. srpnja 2019., obratila se HT-u, odnosno zainteresiranoj osobi, sa zahtjevom da dostavi visinu tog dospjelog potraživanja koje je korigirano, a što da nije dobila do današnje dana, te u bitnome ponavlja sve navode iz tužbe i zahtjeva za rješavanje spora navodeći kako se ne sjeća da li je zaokružila u svom zahtjevu točku koja se odnosi na raskid Ugovora, a što da nikada nije niti tražila, a što proizlazi iz samog obrazloženja navedenog zahtjeva, te napominje kako tijekom trajanja ugovornog odnosa nisu isporučene sve usluge, niti ih je HT obavijestio o tome kada nastupa istek ugovorne obveze.

Službena osoba tuženika ostala je pri svim navodima iz obrazloženja osporavane odluke i odgovora na tužbu te posebno napominje kako se ovdje radi o dvije različite stvari odnosno da je tužiteljica svojim zahtjevom tražila raskid Ugovora bez naplate penala za prijevremeni raskid, a to iz razloga što je bila nezadovoljna kakvoćom ugovorene usluge od strane HT-a, a što da je vrlo detaljno obrazložila u svom zahtjevu za rješavanjem spora upućenog Hakom-u. Detaljno razmotrivši predmetni zahtjev, da je HAKOM utvrdio da doista kakvoća usluge nije bila adekvatna i nije bila onakva kakvu je tužiteljica ugovorila s HT-om, te da je zbog toga upravo i pozivajući se na to tražila raskid ugovora bez naknade za prijevremeni raskid i upravo zbog toga da je HAKOM usvojio zahtjev i odobrio prijevremeni raskid bez naplate penala,

odnosno naknade za prijevremeni raskid. Navodi da je također HAKOM svojom odlukom naložio HT-u da u roku od 15 dana od primitka HAKOM-ove odluke korisnici, odnosno tužiteljici omogući prijevremeni raskid pretplatničkom ugovora bez nadoknade naknade za pretplatničke brojeve koji su navedeni pod točkom II. odluke HAKOM-a, uz obvezu korisnice da podmiri sva dospjela potraživanja – iznose računa, razmjerno stvarnim danima korištenja za navedene brojeve iz točke II. odluke, a to upravo stoga što je tužiteljica u određenom vremenskom razdoblju koristila navedene usluge, odnosno iste su joj bile dostupne pa je i stoga razloga i navedeno stvarno korištenje odnosno korištenje stvarnim danima korištenja, a ne općenito korištenja da se ne bi pobrkalo vrijeme kada je usluga bila općenito aktivna s pojmom kada je ona stvarno bila i dostupna korisnici, odnosno tužiteljici na korištenje. Ističe da se ovdje radi o dvije različite stvari i to kao što je već prethodno navedeno raskid ugovora zbog neadekvatnog pružanja ugovorene usluge i duga koji tužiteljica stvarno ima i koji je nastao sukladno stvarnim danima korištenja usluge od strane tužiteljice. U odnosu na prigovor tužiteljice da joj HT nije dostavio točnu specifikaciju dugovanja, isti navodi da je HAKOM svojom odlukom obvezao HT da to učini, što da je HT i učinio i obavijestio tužiteljicu odmah po primitku odluke HAKOM-a, što da je priloženo u spisu i dostavio joj točne izračune njenog ukupnog dugovanja nastalog temeljem stvarnog korištenja usluge i slijedom toga HAKOM smatra da je u cijelosti odlučeno o zahtjevu tužiteljice pri čemu ne ulazi u izračune od strane HT-a jer da to nije u nadležnosti HAKOM-a, te posebice naglašava da je dakle HT u ostavljenom roku od 15 dana dostavio navedeno, a rok za podnošenje tužbe je 30 dana od zaprimanja odluke, slijedom čega smatra da je tužiteljici u cijelosti udovoljeno po njezinim zahtjevima od strane HAKOM-a i da je njezina tužba u odnosu na predmetne sporne po njoj iznose računa preuranjena na Upravnom sudu, obzirom je HT navedene izračune dostavio u otvorenom zakonskom roku za izjavljivanje tužbe. Zaključno smatra odnosno ponavlja da je zahtjevu u cijelosti udovoljeno od strane HAKOM-a, a glede dostavljenih iznosa računa od strane HAKOM-a s kojima je tužiteljica nezadovoljna, da HAKOM ne može utjecati na to i da to ne bi bio predmet ovog postupka pred Upravnim sudom već ovršnog postupka.

Opunomoćenica tužiteljice se nije složila s navodima tuženika i smatra kako spisu prileži sva dokumentacija iz koje proizlazi da tuženik nije riješio stvar meritorno i da ona u svom zahtjevu nije tražila raskid ugovora, te da joj nije dostavljena specifikacija dugovanja prema HT-u.

U cilju ocjene zakonitosti osporavanog rješenja tuženika Sud je izveo dokaze uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu predmeta upravnog postupka u kojem je doneseno osporavana odluka tuženika te uvidom u dokumentaciju koja se nalazi u spisu ovog upravnog spora.

Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja, Sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Iz dokumentacije koja prileži spisu tuženika proizlazi da je tužiteljica 13. svibnja 2019., podnijela je zahtjev za rješavanjem spora kojim osporava iznose računa za mjesec srpnja, kolovoza, rujna, studeni i prosinca 2018., ujedno prigovarajući i na kakvoću usluge za navedene mjesece, na povredu pretplatničkog ugovora, te traži raskid ugovora bez plaćanja naknade i to za brojeve [] i priključka broj [] te naplatu nerazmjerno danima dostupnosti i korištenja usluga.

Sukladno odredbi članka 41. stavak 1., 2., 3. i 4. Zakona o elektroničkim komunikacijama („Narodne novine“, broj 73/08, 90/11, 133/12, 80/13, 71/14, 72/17; dalje:

ZEK), propisano je da se prava i obveze iz pretplatničkog odnosa između operatora javnih komunikacijskih usluga i pretplatnika tih usluga uređuju njihovim međusobnim ugovorom (u daljnjem tekstu: pretplatnički ugovor) (stavak 1.). Pretplatnički ugovor i opći uvjeti poslovanja iz članka 42. ovoga Zakona moraju biti pisani jednostavnim jezikom, razumljivim prosječnom korisniku usluga, za razumijevanje kojeg nije potrebno posebno obrazovanje (stavak 2.). Operatori javnih komunikacijskih usluga moraju temeljiti pretplatničke ugovore na općim uvjetima poslovanja i cjeniku usluga, u skladu s odredbama članka 42. i 42.a ovoga Zakona. Svaki krajnji korisnik usluga ima pravo sklopiti pretplatnički ugovor na temelju objavljenih općih uvjeta poslovanja iz članka 42. i cjenika usluga iz članka 42.a ovoga Zakona (stavak 3.). Sastavni dio pretplatničkog ugovora čine opći uvjeti poslovanja, uvjeti korištenja usluga i cjenik usluga za koje se taj ugovor sklapa. Pretplatnički ugovor mora sadržavati odredbe koje su utvrđene posebnim zakonom kojim je uređena zaštita potrošača, te drugim posebnim propisima. Obvezno trajanje pretplatničkog ugovora ne može biti dulje od dvije godine, pri čemu operatori javnih komunikacijskih usluga moraju nuditi i pretplatničke ugovore u trajanju od jedne godine. Ugovori sklopljeni putem sredstava daljinske komunikacije ili elektroničke trgovine, kao i ugovori sklopljeni izvan poslovnih prostora operatora, moraju sadržavati odredbe u skladu s posebnim propisima (stavak 4.). Pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora u bilo kojem trenutku. Pretplatničkim ugovorom može se utvrditi da, ako pretplatnik raskine ugovor ili je ugovor raskinut krivnjom pretplatnika prije isteka razdoblja obveznog trajanja ugovora, pretplatnik mora platiti mjesečnu naknadu za ostatak razdoblja obveznog trajanja ugovora ili naknadu u visini popusta na proizvode i usluge koje je ostvario ako je plaćanje te naknade povoljnije za pretplatnika, osim u slučaju iz članka 42. stavka 7. ovoga Zakona (stavak 5.). U slučaju kada operator javnih komunikacijskih usluga nije u mogućnosti ispuniti ugovornu obvezu u skladu s općim uvjetima poslovanja, pretplatnik ima pravo na raskid pretplatničkog ugovora bez podmirivanja ugovornih obveza iz stavka 5. ovoga članka, osim dospjelog dugovanja za pružene usluge (stavak 7.).

Odredbom članka 51. stavak 1. ZEK-a, propisano je da u slučaju spora između krajnjeg korisnika usluga i operatora javnih komunikacijskih usluga u vezi s pružanjem usluga, iznosom kojim je zadužen za pruženu uslugu, kakvoćom pružene usluge, prigovorom zbog povrede odredaba pretplatničkog ugovora ili prigovorom zbog povrede prava u vezi sa zaštitom pristupa otvorenom internetu krajnji korisnik usluga može podnijeti zahtjev za rješavanje spora Agenciji u roku od 30 dana od dana dostavljanja pisanog odgovora povjerenstva za pritužbe potrošača iz članka 50. stavka 13. ovoga Zakona. Zastara osporene tražbine ne teče za vrijeme rješavanja spora pred Agencijom, a operator javnih komunikacijskih usluga za to vrijeme ne smije pokrenuti postupak prisilne naplate niti ustupiti osporenu tražbinu.

Iz spisa predmeta upravnog postupka proizlazi da je tužiteljica ugovorila navedene usluge daljinskim putem, za mjesto gdje nije mjesto njezinog stanovanja dok su joj računi dolazili na adresu stanovanja, na koju činjenicu se operator uopće nije očitovao. Obzirom na ovakav način sklapanja ugovora, operator je bio dužan priložiti spisu potpisanu dokumentaciju od strane korisnice i to Obavijest o pravu pretplatnika na jednostrani raskid pretplatničkog ugovora sklopljenog na daljinu ili izvan poslovnih prostorija i Potvrdu o sklopljenom pretplatničkom ugovoru, odnosno operator nije navedeno mogao priložiti kao dokaz. Također tuženik navodi kako postoji opravdana sumnja da je tužiteljica moguće i nehotice dovedena u zabludu prilikom zasnivanja pretplatničkog odnosa za navedenu uslugu, te ujedno ističe da tužiteljici nisu stizali računi na ugovorenu adresu zbog čega joj nije bilo omogućeno plaćanje istih, što je kao posljedicu imalo isključenje usluge, pa ponovno uključenje uz naknadu za ponovno uključenje, kao i da zbog tehničke nemogućnosti, usluga nije mogla biti korištena u

cijelosti i stoga je tuženik pravilno odlučio kada je naložio operatoru da omogući tužiteljici raskid ugovora bez naplate za prijevremeni raskid.

Tužiteljica u tužbi navodi kako nije tražila raskid ugovora, što je netočno obzirom da iz zahtjeva za rješavanje spora nedvojbeno proizlazi kako je kao jedan od razloga podnošenja zahtjeva, ista navela i raskid ugovora, iako je ugovor istekao još u ožujku 2019. Također ovaj Sud drži da je izreka odluke tuženika jasna i razumljiva, unatoč prigovorima tužiteljice, te je točkom 2. izreke odluke tužiteljica obvezana podmiriti sva dospjela potraživanja i to u odnosu samo na stvarne dane korištenja za predmetne telefonske linije. U odnosu na prigovor tužiteljice kako joj operator nije nikada imao namjeru dati odgovor na pitanje o visini nespornog djela potraživanja, tuženik je također dao valjano obrazloženje za navedeno i ujedno smatra da je stoga i preuranjena tužba, obzirom da je operator dostavio izračun novčanog iznosa nespornog djela koji je tužiteljica dužna podmiriti, postupajući po Odluci tuženika u ostavljenom mu roku. U odnosu na prigovor tužiteljice da ona nije zahtijevala naknadu štete, kako je to naveo tuženik, ističe se da tuženik nije niti odlučivao o toj pravnoj stvari, već se samo u obrazloženju svoje Odluke osvrnuo na navode tužiteljice koja je navela kako joj je nastala materijalna šteta zbog nemogućnosti korištenja mobilnog interneta, kao i financijski gubici temeljem plaćanja ugovorenih, a neisporučenih usluga podatkovnog prometa.

Nije sporno da kakvoća usluge kakva je pružena tužiteljici, nije bila adekvatna i nije bila onakva kakvu je tužiteljica ugovorila s HT-om, te je upravo zbog toga usvojen zahtjev tužiteljice i odobren joj je prijevremeni raskid bez naplate penala, što proizlazi iz njezinog zahtjeva za rješavanje spora koji je i vlastoručno potpisala. Iz istog zahtjeva tužiteljice proizlazi da je tražila da joj se dostavi podatak o visini neospornog dijela koji mora platiti, a što da joj nikada nije dostavljeno. Točkom II. izreke osporavane odluke, tuženik je udovoljio i tom zahtjevu, te je naložio operatoru Hrvatski Telekom d. d., da tužiteljici dostavi iznose računa razmjerno stvarnim danima korištenja, po kojem nalogu je operator tužiteljici dostavio tražene podatke dopisom od 25. srpnja 2019. Tužiteljica osporava utvrđenu visinu novčane obveze koju je dužna podmiriti, međutim to više nije predmet ovog upravnog spora, već samo ocjena zakonitosti pojedinačnog akta tuženika donesenog prije udovoljavanja zahtjevu tužiteljice.

Slijedom ovako izloženog stanja stvari, Sud utvrđuje da osporavanom odlukom tuženika nije povrijeđen zakon na štetu tužiteljice, da su svi prigovori tužiteljice neosnovani, a na koje se tuženik detaljno očitovao, te je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavak 1. ZUS-a, odlučeno kao u izreci ove presude.

U Rijeci 25. studenog 2019.

S u t k i n j a

Danica Vučinić, dipl. iur., v. r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokome upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog Suda u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave presude.

Žalba odgađa izvršenje pobijane presude (članak 66. stavak 5. ZUS-a)

Dostaviti :

- opunomoćenici tužiteljice
- tuženiku Hrvatskoj regulatornoj agenciji za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ul. Roberta Frangeša Mihanovića 9
- zainteresiranoj osobi Hrvatski telekom d. d., Zagreb, Radnička cesta 21
- Vladi Republike Hrvatske radi objave presude u „Narodnim novinama“

Za točnost otpravka – ovlaštena službenica:

